

w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 poz. 478) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy negatywną opinię wyrażoną w uchwale nr 99/2021 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia, dodatkowe informacje i dokumenty uzupełniające przedstawione we wniosku Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym nie uzasadniają zmiany opinii wyrażonej w uchwale nr 99/2021 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 25 lutego 2021 r.

Podstawę wydania negatywnej opinii stanowiły następujące zarzuty:

1. Wnioskodawca niewłaściwie zaplanował liczbę punktów ECTS dla całego cyklu kształcenia na studiach drugiego stopnia w wymiarze 90 punktów ECTS, podczas gdy wymagane jest uzyskanie minimum 120 pkt ECTS. Osoby z tytułem zawodowym licencjata, które w toku studiów pierwszego stopnia uzyskały zgodnie z art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce 180 pkt ECTS, po zakończeniu projektowanego kierunku łącznie uzyskałyby 270 pkt. ECTS. Jest to liczba niewystarczająca, ponieważ ukończenie studiów pierwszego i następnie drugiego stopnia jest równoważne ukończeniu studiów prowadzonych jako jednolite studia magisterskie. Do ukończenia jednolitych studiów magisterskich, zgodnie z art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. c wymagane jest uzyskanie co najmniej 300 pkt ECTS, niezależnie od tego, czy studia te trwają 9 czy też 10 semestrów.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca wskazuje, że przyjmując liczbę punktów 90 ECTS kierował się aktualnie obowiązującymi przepisami. Określenie liczby punktów ECTS dla studiów drugiego stopnia na

poziomie 90, jest zdaniem Uczelni zgodne z art. 76 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. W treści ustawy, ani też w innych aktach wykonawczych, nie ma mowy o konieczności sumowania (bilansowania) się punktów ECTS uzyskiwanych oddzielnie w ramach studiów pierwszego i drugiego stopnia.

Według Wnioskodawcy jego działania jest zgodne ze stanowiskiem wyrażonym w odpowiedzi na interpelację 16564 w sprawie minimalnej liczby punktów ECTS, podsekretarza stanu ówczesnego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego – z dnia 28 grudnia 2020 r., stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W interpelacji tej na pytanie: „Czy studia pierwszego i drugiego stopnia, realizowane oddzielnie, muszą bilansować się na poziomie 300 punktów ECTS wymaganych dla studiów jednolitych?” udzielono odpowiedzi: „PSWN nie zawiera regulacji dotyczących łączenia (sumowania, bilansowania) się punktów 360 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów ECTS uzyskiwanych oddzielnie w ramach studiów pierwszego i drugiego stopnia.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 pkt 1 PSWN warunkiem ukończenia studiów i uzyskania dyplomu ukończenia studiów jest m.in. uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów, którym przypisano co najmniej:

- 180 punktów ECTS – w przypadku studiów pierwszego stopnia,
- 90 punktów ECTS – w przypadku studiów drugiego stopnia,
- 300 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 9 albo 10 semestrów,
- 360 punktów ECTS – w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 11 albo 12 semestrów.

Ponadto na minimum 90 punktów ECTS dla studiów drugiego stopnia powołuje się również Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej w stanowisku interpretacyjnym nr 9/2020 z dnia 22 października 2020 r.

Wnioskodawca uważa zatem, że spełnił kryterium dotyczące właściwego przypisania liczby punktów ECTS do studiów drugiego stopnia na kierunku wellness&spa, stąd zarzut Prezydium PKA w tym zakresie nie może być uzasadnieniem dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Zgodnie z art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, warunkiem ukończenia studiów i uzyskania dyplomu ukończenia studiów jest uzyskanie efektów uczenia się określonych w programie studiów, którym przypisano co najmniej:

- a) 180 punktów ECTS - w przypadku studiów pierwszego stopnia,
- b) 90 punktów ECTS - w przypadku studiów drugiego stopnia,
- c) 300 punktów ECTS - w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 9 albo 10 semestrów,
- d) 360 punktów ECTS - w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 11 albo 12 semestrów.

Prezydium PKA stoi na stanowisku, iż uzyskanie tytułu zawodowego magistra wymaga zrealizowania programu studiów jednolitych magisterskich lub zakumulowanego programu studiów pierwszego i drugiego stopnia, którym przypisano łącznie co najmniej 300 ECTS. Przyjęcie innego stanowiska oznaczałoby bowiem istnienie znacząco różnych rozwiązań normatywnych w tym zakresie, a więc niejednoznaczność przyjętych przepisów prawnych.

Ustawodawca jednoznacznie definiuje to rozwiązanie w przypadku studiów jednolitych magisterskich. W przypadku zakumulowanego programu studiów pierwszego i drugiego stopnia, istniejące uregulowania prawne dopuszczają, w opinii Prezydium PKA, dwie możliwości. Pierwsza to studia pierwszego stopnia, którym przypisano co najmniej 180 ECTS, a następnie studia drugiego stopnia, którym przypisano 120 ECTS. Druga z możliwości to studia inżynierskie pierwszego stopnia, którym przypisano co najmniej 210 ECTS (7 semestrów) połączone z uzupełniającymi studiami magisterskimi inżynierskimi, którym przypisano co najmniej 90 ECTS (3 semestry). To drugie rozwiązanie nie zachodzi jednak w rozpatrywanej sprawie.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio pozostaje w mocy.

2. Efekty uczenia się są zbyt ogólne, np. KK2P_WO1 ma pogłębioną wiedzę w zakresie dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany został kierunek studiów, w tym: nauki medyczne, nauki o kulturze fizycznej, nauki o zdrowiu, KK2P_WO2 – rozumie znaczenie zastosowania w praktyce zawodowej posiadanej wiedzy teoretycznej z dyscyplin naukowych, do których przyporządkowany został kierunek. Efekt KK2P_WO6 – zna zasady wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych i kosmetycznych oraz definiuje wskazania i przeciwwskazania do ich wykonania, wskazując konieczne do zaangażowania środki specjalistyczne i sprzęt. Ten efekt również jest bardzo ogólny, zasady wykonywania zabiegów fizjoterapeutycznych (wskazania i przeciwwskazania) określone są w standardzie kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu fizjoterapeuty. Ponadto zasady wykonywania zabiegów kosmetycznych (wskazania i przeciwwskazania), są właściwe do kierunku kosmetologia.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podkreśla, że uczelnie posiadają autonomię w zakresie tworzenia autorskich programów studiów, nie wliczając w ten zakres kierunków opierających się na standardach kształcenia przygotowujących do wykonywania określonego zawodu. To właśnie zadaniem Uczelni jest kreatywne projektowanie nowych programów studiów, przy pełnej odpowiedzialności za jakość kształcenia na tych kierunkach. Zdaniem Wnioskodawcy opinia Prezydium w ww. zakresie przeczy założeniom autonomii programowej uczelni i godzi w chęć sprostania przez uczelnię oczekiwaniom stawianym przez interesariuszy zewnętrznych, w tym przyszłych studentów, jak i przedstawicieli środowiska społeczno-gospodarczego. Dla Wnioskodawcy opinia Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, jest wiążąca, niemniej subiektywna ocena programu studiów przez eksperta nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej opinii. Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że aktualnie nie obowiązują żadne odgórne wytyczne, co do prawidłowego formułowania kierunkowych efektów uczenia się, które standaryzowałyby działanie wszystkich uczelni. Również Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej w stanowisku interpretacyjnym nr 9/2020 z dnia 22 października 2020 r. uznało, że uczelnia posiada autonomię programową w podejmowaniu decyzji w zakresie konstrukcji kierunkowych efektów uczenia się. Ponadto koncentrując się na poprawności dokumentacji opracowanej przez Wnioskodawcę, program studiów dla kierunku wellness&spa spełnia wszystkie wymogi formalnie nałożone przez Ustawę oraz akty wykonawcze.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podtrzymała swoją wizję efektów uczenia się wnioskowanego kierunku i nie zaproponowała zmian. Prezydium PKA podziela pogląd, iż Uczelnia posiada swobodę w określaniu efektów uczenia się. Należy jednak wziąć także pod uwagę, iż Uczelnia korzysta z tej swobody w ramach realizacji koncepcji kształcenia, zawartej m.in. we wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów (§ 9 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, Dz.U. z 2018 r., poz. 1861 ze zm.), podlegającej ocenie Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Dlatego efekty uczenia się powinny stanowić czytelne rozwinięcie koncepcji kształcenia. Efekty KK2P_WO1 i KK2P_WO2 zostały sformułowane w sposób tak ogólny, iż nie pozwala to na ustalenie, w jaki sposób stanowią rozwinięcie koncepcji kształcenia.

Prezydium PKA wzięło także pod uwagę, iż nie istnieje prawny zakaz, stojący na przeszkodzie realizacji na określonym kierunku studiów, niektórych efektów uczenia się typowych dla innego kierunku studiów, o ile zabieg taki da się uzasadnić w świetle koncepcji kształcenia, a w szczególności o ile nie prowadzi on do popełnienia przez kandydata na studia błędu w ocenie kwalifikacji zawodowych możliwych do uzyskania na wybranym kierunku studiów.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

3. Liczne efekty uczenia się są bardzo podobne. Dla przykładu: KK2P_WO3 – ma wiedzę o zasadach funkcjonowania ośrodków spa/wellness oraz złożoności potrzeb gości tychże ośrodków, co przedkłada się na budowę bogatej oferty świadczonych usług, w znacznej części dotyczy tego samego, co efekt KK2P_W11 – zna najnowsze trendy rozwoju ośrodków spa/wellness w Polsce i na świecie oraz efekt KK2P_W12 – zna i rozumie uwarunkowania środowiskowe rozwoju ośrodków spa/wellness w wybranych regionach turystycznych.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zaznacza, że zgodnie z założoną przez niego interpretacją i konsultacjami prowadzonymi z przedstawicielami środowiska społeczno-gospodarczego, biorącymi czynny udział w konstruowaniu programu studiów i zakładanych kierunkowych efektów uczenia się, nie zgadza się z niniejszym stanowiskiem Prezydium PKA. Wnioskodawca argumentuje swoje stanowisko faktem, że każdy z ww. efektów uczenia się odnosi się do innych obszarów wiedzy, a co za tym idzie:

- PP2P_W03 – odnosi się do wiedzy pozwalającej na organizację działalności ośrodków SPA&Wellness na podstawie indywidualnych upodobań klientów tychże ośrodków;
- PP2P_W11 – odnosi się do wiedzy pozwalającej na udoskonalanie organizacji działalności i rozwój ośrodków SPA&Wellness na podstawie aktualnych trendów kreowanych przez światowe rynki, w których to nie klient jest wyznacznikiem zmian, a ich adresatem;
- KK2P_W12 – odnosi się do wiedzy pozwalającej na organizację działalności i rozwój ośrodków SPA&Wellness na podstawie aktualnej sytuacji regionu, w tym odnosząc się do sytuacji ekonomicznej i społecznej, a także uwarunkowań religijnych i kulturowych;

Zdaniem, Wnioskodawcy nie dokonuje on nadinterpretacji zakładanych efektów uczenia się. Wskazuje on, że w treści uzasadnienia Prezydium PKA istnieją różne wymogi stawiane Wnioskodawcy, gdzie z jednej strony od Wnioskodawcy oczekuje się rezygnacji z ogólnie brzmiących efektów uczenia się, a z drugiej zaś podnosi się w wątpliwość efekty uczenia się, które zostały odpowiednio zbilansowane do efektu końcowego, czyli nabytej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie dokonała zmian w opisie kierunkowych efektów uczenia się.

Jak podniesiono wyżej, Prezydium PKA stoi na stanowisku, iż Uczelnia posiada swobodę w określaniu efektów uczenia się, ale Uczelnia korzysta z tej swobody w ramach realizacji koncepcji kształcenia, zawartej m.in. we wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów (§ 9 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2018 r., poz. 1861 ze zm.), podlegającej ocenie Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Dlatego efekty uczenia się powinny stanowić czytelne rozwinięcie koncepcji kształcenia, co oznacza m.in. iż desygnaty danego efektu uczenia się winny wykazywać odpowiednią znamienność i nie powinny pokrywać się z desygnatami innego efektu uczenia się. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby istotę zarzutu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

4. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem kierunkowe, podstawowe oraz specjalnościowe efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach. Dla przykładu zajęcia z *aromaterapii*, student z zakresu wiedzy *zna: budowę narządu węchu i zasady funkcjonowania, terminologię stosowaną w aromaterapii, zna i charakteryzuje poznane substancje zapachowe*, z zakresu umiejętności, student *posiada umiejętność sporządzania prostych mieszanin zapachowych, potrafi samodzielnie sklasyfikować znane substancje zapachowe zgodnie z ich pochodzeniem* itd., a z zakresu kompetencji społecznych, *student potrafi zastosować się do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, higieny pracy i ergonomii, rozumie konieczność podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych*. Kolejnym przykładem są zajęcia: *pilates*, student z zakresu wiedzy *ma podstawową wiedzę o metodyce treningu pilates, zna i rozumie znaczenie promocji zdrowia i profilaktyki zdrowotnej dla zdrowia i kondycji wybranych grup społecznych*, z zakresu umiejętności, student *potrafi przeprowadzić trening pilates na poziomie początkującym, prawidłowo analizuje wpływ treningu pilates na organizm człowieka, potrafi rozpoznać pozytywne i negatywne skutki uczestnictwa w tego typu aktywności fizycznej*. Ta sama uwaga dotyczy innych zajęć, np. *podstawowe techniki akupresury*.

Stanowisko Uczelni

Uczelnia we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazała, iż nie ma podstaw formalnych do formułowania zarzutu w zakresie ogólnego brzemienia ww. kierunkowych efektów uczenia się. Ponadto Wnioskodawca prawidłowo zaadoptował efekty określone przez Polską Ramę Kwalifikacji, stosownie do poziomu kształcenia i specyfiki planowania kierunku studiów oraz kategorii wiedzy.

Prezydium PKA odnosząc się do efektu uczenia się KK2P_W06 uznało, że wykonywanie zabiegów fizjoterapeutycznych, jak i kosmetycznych jest zarezerwowane dla innych grup zawodowych, niż absolwentów przedmiotowego kierunku. Wnioskodawca podkreśla, że ubiega się o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym i od samego początku projektowania programu studiów, nie dążył do tego, aby przyszli absolwenci posiadali kompetencje właściwe dla absolwentów kierunków tj. kosmetologia i fizjoterapia. W przedmiotowym wniosku podkreślał, że stworzony program studiów ma uzupełnić lukę i połączyć problematykę zabiegów kosmetycznych oraz fizjoterapeutycznych z holistycznym podejściem do człowieka (str. 7). Należy jednak zaznaczyć, że grupa specjalistów rynku SPA & Wellness, jest grupą osób ściśle współpracujących na co dzień z zawodami tj. fizjoterapeuta, kosmetolog, dietetyk, trener personalny, rehabilitant, psychoterapeuta, dlatego też wnioskodawca uznał za konieczne, aby już na etapie kształcenia student nabywał kompetencje właściwe dla swojego zawodu, ale przy jednoczesnym poznawaniu kompetencji innych pracowników branży SPA & Wellness. Przyczynić się to ma do zdobycia nadbudowanej wiedzy pozwalającej w przyszłości na współpracę w interdyscyplinarnej grupie ekspertów, prowadzenie merytorycznej debaty i nie podejmowanie przez absolwentów czynności/zadań, do których nie posiadają słusznych kompetencji. Wnioskodawca w opracowanym zestawie kierunkowych efektów uczenia się nie odniósł się w kategorii umiejętności do praktycznego wykonywania przez absolwentów zabiegów zarezerwowanych dla grupy zawodowej fizjoterapeutów, czy też kosmetologów podkreślając, że absolwent będzie posiadał umiejętność: posługiwania się specjalistyczną aparaturą i sprzętem, mającym zastosowanie w ośrodkach SPA & Wellness; właściwego doboru produktów kosmetycznych i innych niezbędnych środków, w zależności od indywidualnych potrzeb klienta oraz zamierzonych do osiągnięcia celów zabiegowych; wykonywania zabiegów oferowanych w ośrodkach SPA&Wellness. Uczelnia podkreśla, że konkretne zabiegi pozostające w kompetencji absolwentów kierunku wellness&spa zostały określone w sylabusach (kartach modułów) stanowiących załącznik do programu studiów oraz dołączonych do przedmiotowego wniosku.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie proponuje zmian dotyczących opisu zakładanych efektów uczenia się uznając, że przyszli absolwenci nie będą mieli kompetencji właściwych dla absolwentów kierunku kosmetologia i fizjoterapia. Argumentacja ta nie jest przekonująca, gdyż trudno, by osoba o podstawowej wiedzy dotyczącej złożonych zabiegów kosmetycznych i fizjoterapeutycznych była w stanie „współpracować w interdyscyplinarnej grupie ekspertów”. Przytoczone we wniosku Uczelni wyjaśnienia, że „w opracowanym zestawie kierunkowych efektów uczenia się Wnioskodawca nie odniósł się do kategorii umiejętności do praktycznego

wykonywania przez absolwentów zabiegów zarezerwowanych dla grupy zawodowej fizjoterapeutów, czy też kosmetologów” są sprzeczne z przykładami opisu zakładanych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w zajęciach z zakresu *aromaterapii* lub *pilates* zawartymi w uchwale Prezydium PKA.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w programie studiów określa się m.in. zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów. Ocenie PKA podlega zatem cały wolumen efektów uczenia się określonych dla kierunku, z punktu widzenia prawidłowości rozwinięcia za ich pomocą koncepcji kształcenia. Kategorie efektów uczenia się wskazane w zarzucie (kierunkowe, specjalnościowe, itd.) mają charakter ekspercki, pomocniczy i nie stanowią o istocie sformułowanego zarzutu. Zarzut dotyczył tego, iż opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. Nie ma znaczenia, do której – z pomocniczo wskazanych – kategorii efektów uczenia się, odnosi się wskazana wada. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

5. We wniosku stwierdzono niespójność przy określeniu łącznej liczby godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów. Łączna liczba godzin na studiach stacjonarnych, wyliczona z załącznika 5a do programu studiów, przyjętego uchwałą nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie z dnia 10 grudnia 2020 r., wynosi 806 godzin bez praktyk, gdy tymczasem w załączniku nr 1 (str.6) do tej samej Uchwały funkcjonuje liczba 1092 godzin bez praktyk zawodowych. Podobnie niespójność funkcjonuje w przypadku studiów niestacjonarnych: liczba godzin wyliczona z załącznika 5b do programu studiów uchwalonego Uchwałą nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie z dnia 10 grudnia 2020 r., wynosi 590 godzin bez praktyk, gdy tymczasem w załączniku nr 1, do tej samej Uchwały funkcjonuje liczba 808 godzin bez praktyk zawodowych.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca podkreśla, iż prawidłowo określił liczbę godzin przypadającą na studiach stacjonarnych - 806h, nie wliczając w to studenckich praktyk zawodowych oraz na studiach niestacjonarnych 590h w samym programie studiów, uwzględniając przy tym grupę zajęć do wyboru jednokrotnie, a więc określając jaką liczbę godzin zajęć dydaktycznych odbędzie 1 student w bezpośrednim udziale nauczycieli akademickich i studentów.

W załączniku nr 1 do Uchwały nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie z dnia 10 grudnia 2020 r., Wnioskodawca przyjął odmienną metodologię, ze względu na wymogi stawiane przez Prezydium PKA we wzorze wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu. W zaproponowanym przez Prezydium PKA wzorze wniosku, Wnioskodawca jest zobowiązany do wskazania obsady wszystkich zajęć dydaktycznych, co uwzględnia również dwukrotną pulę godzin zajęć do wyboru. Skoro, więc liczba przyporządkowanych godzin do poszczególnych nauczycieli

akademickich i innych osób prowadzących zajęcia dydaktyczne uwzględnia wszystkie proponowane w programie studiów moduły, to też taką metodologią kierował się Wnioskodawca wykazując liczbę 1092h dla studiów stacjonarnych i 808h dla studiów niestacjonarnych, co jest zgodne ze stanem faktycznym, a tym samym potwierdza spełnienie przez Wnioskodawcę warunku do zapewniania studentom możliwości wyboru pomiędzy poszczególnymi grupami zajęć.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia w wyjaśnieniu podtrzymuje kalkulację godzin we wniosku pierwotnym. Kalkulacja jest nadal niespójna, gdyż na studiach stacjonarnych zaplanowano 806 godzin (bez praktyk), podwajając liczbę godzin do wyboru (386) otrzymujemy sumę 1192 godzin – nie 1092 jak pisze Wnioskodawca. Nie ma uzasadnienia podwajanie liczby godzin w „tabeli nr 1. Wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku, poziomie i profilu” stanowiącej załącznik nr 1 do Uchwały nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie dnia 10 grudnia 2020 r. Można jednak uznać, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła wyjaśnienia, które niwelują problem niespójności, wskazany w zarzucie. Prezydium PKA zwraca przy tym uwagę na konieczność dokonania korekty w odnośnym zapisie programu studiów, gdyż liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych powinna być określona na 1192, a nie 1092, jak obecnie.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut stał się bezprzedmiotowy.

6. Proporcje liczby godzin pracy własnej studenta i liczby godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich są nieprawidłowe. Zastrzeżenia te szczególnie dotyczą przedmiotów praktycznych, gdzie student powinien poszerzać swoje umiejętności praktyczne pod nadzorem wykwalifikowanego nauczyciela. Na przykład zajęciom: *podstawowe techniki akupresury*, na 75 godzin zajęć (3 punkty ECTS), zaplanowano 47 godzin pracy własnej studenta na studiach stacjonarnych, w stosunku do 28 godz. z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich. Zajęciom, *terapię anti-age w ośrodkach spa*, na 100 godzin zajęć (4 punkty ECTS), zaplanowano 68 godzin pracy własnej studenta na studiach stacjonarnych, w stosunku do 32 godzin z bezpośrednim udziałem z nauczycieli akademickich. Ta sama uwaga dotyczy modułu zajęć, *specjalistyczna terapia ruchowa, trening korekcyjny*.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca odnosząc się do zarzutu powołuje się na autonomię programową Uczelni w zakresie projektowania programów studiów, gdzie w aktualnym stanie prawnym nie ma jasno określonych szczegółowych zasad, co do zachowania odpowiednich proporcji godzin pracy własnej studenta i nauki w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim, nie wliczając w to puli, co najmniej 50% zajęć określonych w programie dla studiów stacjonarnych.

Wnioskodawca opierając się na własnym doświadczeniu oraz wiedzy i kompetencji osób proponowanych do prowadzenia zajęć dokonał prawidłowego w swojej opinii podziału. Przede wszystkim warto podkreślić, że program studiów spełnia warunek określony w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r.

w sprawie studiów, w którym jasno określono, że program studiów o profilu praktycznym obejmuje zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS. Wymiar wyrażony w punktach ECTS przedkłada się, na wymiar godzinowy. Spełniony został wymóg dotyczący organizacji, co najmniej 50% przewidzianych w programie studiów godzin zajęć dydaktycznych, w bezpośrednim udziale z nauczycielem akademickim. Wnioskodawca spełnił zatem warunki formalne w wyżej omawianym zakresie.

Określona w programach studiów liczba godzin zajęć jest adekwatna do zapisanych treści wykładowych, a ponadto uwzględnia nakład pracy własnej studenta. Warto również zauważyć, że w przypadku modułów o charakterze praktycznym, Wnioskodawca nie zdecydował się na drastyczne zmniejszenie godzin w przypadku studiów niestacjonarnych, ograniczając się maksymalnie do ok. 30% różnicy w obu trybach. W niektórych przypadkach nawet nie dokonując takich pomniejszeń, m.in.: Zabiegi i rytuały dedykowane mężczyznom, czy też PdW: Gua Sha – tradycyjny masaż twarzy/ Gimnastyka twarzy – facefitness. Wnioskodawca wskazał, iż miał na względzie zapewnienie możliwości praktycznej nauki zawodu w jak największym wymiarze, niezależnie od trybu studiów.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie zgadza się ze stanowiskiem zawartym w uchwale Prezydium PKA co do zasady, jednak nie ustosunkowała się do przykładów zajęć o charakterze praktycznym z niewłaściwą proporcją pracy własnej studenta w stosunku do liczby godzin z bezpośrednim udziałem prowadzącego na studiach stacjonarnych.

Brak enumeratywnego wyliczenia, w akcie prawa powszechnie obowiązującego, proporcji godzin pracy własnej studenta do godzin zajęć realizowanych z bezpośrednim udziałem osoby prowadzącej nie oznacza, iż Uczelnia może w tym zakresie przyjąć rozwiązania dowolne. Jak już podniesiono w przypadku zarzutów 1 i 2, ocenie PKA podlega rozwinięcie koncepcji kształcenia w zakresie poszczególnych elementów programu studiów, do których należy m.in. określenie liczby godzin dedykowanych osiągnięciu poszczególnych efektów uczenia się, zarówno w odniesieniu do godzin pracy własnej studenta, jak i do godzin zajęć realizowanych z udziałem prowadzącej je osoby. Prawidłowość przyjętych w tym zakresie rozwiązań stanowi element oceny eksperckiej, która dokonywana jest w oparciu o standardy wypracowane w obrębie danej dyscypliny naukowej. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

7. Uczelnia nie przedstawiła harmonogramu realizacji programu studiów dla studiów stacjonarnych. Nie jest zatem możliwa ocena, czy sekwencja zajęć lub grup zajęć, dla tych studiów jest prawidłowa.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zaznacza, że w dniu 22 grudnia 2020 r. przesłał do Ministerstwa Edukacji i Nauki [dawniej: Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego] kompletny wniosek, który przeszedł kompleksową weryfikację formalną w/w Ministerstwie i na tej podstawie został przekazany do Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Dodatkowo Wnioskodawca po ponownym przejrzeniu całość dokumentacji wniosku

o pozwolenie na utworzenie studiów, stwierdza, że formułowany zarzut nie jest zgodny ze stanem faktycznym. Harmonogram realizacji programu studiów dla studiów stacjonarnych został dołączony w załączniku nr 2b. Mimo wcześniejszego przekazania załącznika, Wnioskodawca zdecydował się na ponowne dołączenie harmonogramu w celu ułatwienia pracy ekspertom rozpatrującym wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, stanowiący załącznik nr 3 do niniejszego wniosku.

Stanowisko Prezydium PKA

Do dokumentacji pierwotnej, jak i do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołączono załączniki „do Wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów drugiego stopnia na kierunku Wellness&SPA - profil praktyczny - Przewidywany harmonogram realizacji programu studiów w poszczególnych semestrach i latach cyklu kształcenia do WNIOSKU” dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych”. Uczelnia przedstawiła wyjaśnienia, które niwelują istotę zarzutu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut jest bezprzedmiotowy.

8. Nie jest spełniony warunek określony w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861, z późn. zm.), bowiem z analizy harmonogramu realizacji programu studiów wynika, iż student może dokonać wyboru zajęć, którym przypisano 27% łącznej liczby punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca wskazuje, że we wzorze wniosku opracowanym przez Polską Komisję Akredytacyjną Wnioskodawca powinien wykazać we wskaźnikach dotyczących programu studiów na kierunku, poziomie i profilu, liczbę punktów ECTS przyporządkowaną zajęciom lub grupom zajęć do wyboru, co też uczynił. Niewłaściwie więc, w opinii Prezydium PKA, uwzględniona wartość jest wyrażona w procentach. Według obowiązujących przepisów grupa zajęć do wyboru powinna stanowić 30% całego programu studiów. Zatem jeżeli w programie studiów na kierunku wellness&spa określono 90 pkt. ECTS dla całości programu, to 30% tej puli stanowi 27 pkt. ECTS, stąd Wnioskodawca nie zgadza się z zarzutem formalnym o niespełnieniu warunków wyżej wymienionego kryterium.

Stanowisko Prezydium PKA

W programie studiów w tabeli nr 3 Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru załącznika nr 1 do Uchwały nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie dnia 10 grudnia 2020 r. przedstawiono zajęcia do wyboru w wymiarze 386 godzin na studiach stacjonarnych i 218 godzin na studiach niestacjonarnych przypisując im 27 punktów ECTS.

Zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, program umożliwia studentowi wybór zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, o której mowa w ust. 1 pkt 1, t.j. liczby punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie. Dla wnioskowanego kierunku studiów liczba ta została określona na 90 punktów ECTS (zob.

stanowisko Prezydium PKA w odniesieniu do zarzutu 1). Określona normatywnie proporcja, t.j. 30%, od liczby 90 wyliczona jest przez Wnioskodawcę prawidłowo, tzn. na 27 pkt. ECTS.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut jest bezprzedmiotowy.

9. Metody kształcenia nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. W licznych przypadkach określone w sylabusach metody weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się nie są odpowiednio dobrane do założonych efektów uczenia się. Takim przykładem są m.in. zajęcia z *balneoterapii, światłolecznictwa i laseroterapii, hydroterapii*, gdzie wśród metod weryfikacji uzyskanych umiejętności nie uwzględniono samodzielnego wykonania zabiegu. Do wskazanych zajęć przewidziano pracę w grupach, analizę przypadków z dyskusją, aktywność na zajęciach oraz sprawdzian, egzamin pisemny. Zajęcia *trening korekcyjny* wykraczają poza zakres przyszłej pracy zawodowej absolwentów tego kierunku. Ponadto stwierdzono ograniczone metody aktywizujące studentów do czynnego udziału w zajęciach.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia wskazała, iż:

- a) W module *światłolecznictwo i laseroterapia* nie uwzględniono w metodach weryfikacji umiejętności wykonania zabiegu, ze względu na fakt, że byłoby to sprzeczne z założeniami modułu, a ponadto wykraczałoby to poza kompetencje właściwe dla studentów kończących naukę w ramach niniejszego modułu. Jeżeli studenci nie odbywają zajęć specjalistycznych, a warsztatowe, gdzie nie realizują konkretnych zabiegów, to Wnioskodawca nie widzi podstaw do tego, aby jedną z metod weryfikacji zakładanych efektów uczenia się było praktyczne wykonanie zabiegu.
- b) W module *balneoterapia i hydroterapia*, które z założenia miały być realizowane w ramach wizyt studyjnych w ośrodkach zewnętrznych, Wnioskodawca określił, iż w czasie zajęć studenci pracują w parach/ grupach, co ma świadczyć o aktywizacji studentów. Ponadto w sposobach oceny i w warunkach zaliczenia modułu uwzględniono średnią ocen zdobytych w czasie semestru, w tym za aktywności [co należy interpretować jako czynności praktyczne] na zajęciach organizowanych w otoczeniu społeczno-gospodarczym. Wnioskodawca wskazuje, że opinia Prezydium PKA oparta została na błędnych założeniach, niezgodnych z treściami poszczególnych kart modułów.
- c) W module *trening korekcyjny* w zakładanych treściach programowych, ani w określonych efektach uczenia się, nie ma mowy o nabyciu przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji właściwych dla specjalistów z zakresu gimnastyki korekcyjnej. Same umiejscowienie modułu w programie studiów miało za zadanie przybliżenie studentom wiedzy posiadanej przez profesjonalistów, z którymi w przyszłości będą współpracować w ośrodkach SPA&Wellness. To dzięki nabytej wiedzy, umiejętnościom i kompetencjom społecznym absolwent ma mieć świadomość kiedy problem danego klienta wykracza poza jego własne kompetencje

i powinien skierować go do określonego specjalisty. Wnioskodawca nie zgadza się ze stwierdzeniem Prezydium PKA, iż treści zawarte w module pretendowały absolwentów to prowadzenia zajęć mających na celu m.in. korygowanie postawy ciała, co wykraczałoby poza jasno określony zakres obowiązków zawodowych.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie widzi podstaw do korekty metod kształcenia uznając dotychczasowe propozycje za właściwe.

Ocenie PKA podlega rozwinięcie koncepcji kształcenia w zakresie poszczególnych elementów programu studiów, do których należy m.in. określenie sposobów i metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. Prawdopodobnie przyjętych w tym zakresie rozwiązań stanowi element oceny eksperckiej, która dokonywana jest w oparciu o standardy wypracowane w obrębie danej dyscypliny naukowej. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu. Po ponownej analizie wniosku, Prezydium PKA podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

10. Wnioskodawca nie przypisał w sylabusach uszczegółowionych – w stosunku do efektów kierunkowych – efektów uczenia się do zajęć objętych programem studiów.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca wskazuje na brak podstawy prawnej dla powyższego zarzutu. Karty poszczególnych modułów składają się ze wszystkich niezbędnych elementów, w tym również efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Efekty uczenia się zawarte w poszczególnych modułach są rozszerzeniem kierunkowych efektów uczenia się. Potwierdzeniem dla stanu faktycznego jest Matryca kierunkowych efektów uczenia się w odniesieniu do modułów procesu kształcenia [przedmiotów], co jest wyrazem zgodności modułowych efektów uczenia się do kierunkowych. Przedmiotowa matryca stanowi załącznik nr 2 do programu studiów.

Stanowisko Prezydium PKA

W kartach modułu (sylabusach) w części „20. Zakładane efekty uczenia się:” uszczegółowiono kierunkowe efekty uczenia się.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz.U. z 2018 r., poz. 1861 ze zm.), w programie studiów określa się m.in. zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów. Ocenie PKA podlega zatem cały wolumen efektów uczenia się określonych dla kierunku, z punktu widzenia prawidłowości rozwinięcia za ich pomocą koncepcji kształcenia.

W dokumencie Program studiów (str. 12 i n.) Wnioskodawca wskazał poszczególne zajęcia lub grupy zajęć, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się określonych dla całego kierunku. W sylabusach zajęć (załącznik nr 6 do programu studiów) dokonał z kolei rozwinięcia w/w efektów „kierunkowych”, poprzez określenie efektów uczenia się dedykowanych do konkretnych zajęć, obejmujących konkretne treści kształcenia.

Wnioskodawca nie wskazał co prawda, które efekty „przedmiotowe” stanowią rozwinięcie poszczególnych efektów „kierunkowych”, nie stanowi to jednak przeszkody do dokonania eksperckiej oceny prawidłowości rozwinięcia koncepcji kształcenia.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut jest bezprzedmiotowy.

11. Wnioskodawca przewiduje możliwość zwolnienia studenta z obowiązku odbycia praktyki z jednoczesnym jej zaliczeniem na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu, zatrudnienia na podstawie umowy cywilno-prawnej, prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej, wolontariatu. Jest to niezgodne z przepisami prawa. Uczelnia nie może bowiem zwolnić studenta z praktyki, może natomiast – pod pewnymi warunkami określonymi w art. 71 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.) – potwierdzić studentowi efekty uczenia się uzyskane w procesie uczenia się poza systemem studiów. Dodatkowo, potwierdzenie efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, może zostać dokonane tylko w ramach procedury rekrutacji na studia. Podkreślić należy jednak, że wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 71 ust. 1 powołanej wyżej ustawy w odniesieniu do wnioskowanego kierunku, ponieważ będąc na etapie składania wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa na poziomie studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym w sposób oczywisty nie posiada pozytywnej oceny jakości kształcenia na tych studiach. Wnioskodawca nie posiada też kategorii naukowej.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca potwierdza, że zapoznał się ze stanowiskiem interpretacyjnym nr 4/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 2 lipca 2020 r. i wyjaśnił, że wskazanie takiej możliwości dla studentów jest jasno określone w Regulaminie Studenckich Praktyk Zawodowych obowiązującym w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie. Na podstawie niniejszego Regulaminu uczelnia dopuszcza możliwość potwierdzenia studentowi efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów, ale tylko i wyłącznie dla kierunków, dla których uczelnia posiada pozytywną ocenę jakości kształcenia na tych studiach.

We wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku wellness&spa wnioskodawca przedstawił możliwość podejmowania takich decyzji, ale tylko i wyłącznie po spełnieniu określonych warunków. Uczelnia wskazała, iż fakt ten nie został dość dobrze doprecyzowany i stąd Prezydium PKA dokonało błędnej interpretacji zamierzeń Wnioskodawcy.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia potwierdza znajomość przepisów prawa i właściwego stanowiska interpretacyjnego PKA argumentując, że na wnioskowanym kierunku nie planuje podejmowania decyzji dotyczącej zwolnienia studenta z obowiązku odbycia praktyki z jednoczesnym jej zaliczeniem na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu. Regulamin Studenckich Praktyk Zawodowych obowiązujący w Uczelni taką procedurę przewiduje i studenci mogą domagać się stosowania takiej regulacji. W związku z brakiem propozycji zmiany przedmiotowego regulaminu nie można uznać argumentacji za przekonującą.

Do wniosku o wydanie pozwolenia został dołączony „Załącznik nr 7 do PROGRAMU STUDIÓW uchwalonego Uchwałą nr 29/2020 Senatu Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie z dnia 10 grudnia 2020 r.”, obejmujący dokument zatytułowany „Zasady organizacji studenckich praktyk zawodowych Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie”. W myśl ust. 20 tego dokumentu, „Studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych pracujący w zawodzie bądź prowadzący własną działalność związaną z kierunkiem studiów mogą zaliczyć praktykę na podstawie złożonego wniosku do Rektora wraz z odpowiednimi dokumentami (np. kserokopia umowy o pracę, umowy o dzieło lub zlecenie wraz z wykazem pełnionych obowiązków podpisanym przez pracodawcę) jeżeli udokumentowane doświadczenie zawodowe, bądź prowadzenie działalności gospodarczej odpowiada programowi praktyk.”

Prezydium PKA zważyło, iż ustawodawca zalicza praktyki zawodowe do zajęć (zob. stanowisko interpretacyjne PKA nr 5/2020). Weryfikacja działań uczelni, dotyczących osiągnięcia i weryfikacji efektów uczenia się przypisanych do praktyk zawodowych, powinna być dokonywana według tych samych norm prawa, co pozostałych zajęć.

Osiąganie i weryfikacja efektów uczenia się przypisanych do zajęć w postaci praktyk zawodowych, o ile nie są uregulowane w sposób szczególny, powinny przebiegać w sposób typowy dla wszystkich zajęć, to jest opierać się na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie i planach studiów, zorganizowanych przez uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu.

Nie znajduje żadnego umocowania prawnego rozwiązanie w postaci „zaliczania” praktyk zawodowych na podstawie indywidualnej, zawodowej aktywności studenta, wykazywanej przed rozpoczęciem studiów, lub w ich trakcie, realizowanej w całości poza zajęciami w postaci praktyk zawodowych, organizowanymi przez uczelnię. Działanie to stanowi naruszenie dyspozycji norm ustawy, które stanowią jednoznacznie, iż odmienne sposoby osiągnięcia i weryfikacji efektów uczenia się, niż typowe, a zatem oparte na udziale studenta w zajęciach ujętych w programie i planach studiów, zorganizowanych przez uczelnię oraz na weryfikacji jego wysiłku przez osobę prowadzącą zajęcia, w trakcie tych zajęć oraz po ich zakończeniu, mogą być stosowane przez uczelnię tylko na podstawie przepisów szczególnych. W przypadku praktyk zawodowych, takich szczególnych przepisów brak, pomijając przepisy dotyczące kierunków studiów objętych standardami kształcenia oraz sytuacji nadzwyczajnych. Ustawodawca czyni tylko jeden wyjątek od konieczności stosowania podstawowego modelu systemowego, jakim jest osiągnięcie i weryfikacji efektów uczenia się w typowy, opisany wyżej sposób. Wyjątkiem tym jest instytucja potwierdzania efektów uczenia się. Zgodnie z art. 71 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 85), uczelnia może potwierdzić efekty uczenia się uzyskane w procesie uczenia się poza systemem studiów osobom ubiegającym się o przyjęcie na studia na określonym kierunku, poziomie i profilu, jeżeli posiada:

- 1) pozytywną ocenę jakości kształcenia na tych studiach albo
- 2) kategorię naukową A+, A albo B+ w zakresie dyscypliny, o której mowa w art. 53 ust. 1, albo dyscypliny wiodącej, do której przyporządkowany jest ten kierunek.

Wnioskodawca przyznaje, iż w odniesieniu do wnioskowanego kierunku nie spełnia żadnej z w/w przesłanek. Pomimo tego, nie podjął żadnych działań naprawczych, które doprowadziłyby do usunięcia z „Zasad organizacji studenckich praktyk zawodowych Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie” przepisu ust. 20, sprzecznego z powołanymi wyżej

normami prawa powszechnie obowiązującego, przedstawił natomiast wyjaśnienia de facto zmierzające do wykazania istnienia innego stanu prawnego, niż ma on miejsce w rzeczywistości.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

12. Praktykom zawodowym przypisano bardzo ogólne efekty uczenia się w zakresie umiejętności, bez wskazania specyficznych umiejętności praktycznych oraz zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki. W rezultacie takiego opisu nie wiadomo, jakie umiejętności praktyczne ma opanować student po odbyciu praktyki zawodowej i jakie zadania profesjonalne jest zobowiązany w trakcie praktyki realizować, aby potwierdzić uzyskanie tych umiejętności. W takiej sytuacji nie ma możliwości sprawdzenia, czy student osiągnął efekty uczenia się zakładane dla praktyk czy nie, a tym samym zaliczenia mu praktyk zawodowych, co jest jednym warunków ukończenia studiów i uzyskania dyplomu. Brak specyficznych efektów uczenia się zakładanych dla praktyk oraz określenia zadań zawodowych, które student powinien wykonywać na praktykach uniemożliwia opiekunowi praktyki dokonanie jednoznacznej oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się zakładanych dla praktyk. Ponadto program praktyki jest taki sam dla wszystkich trzech 120 godzinnych modułów (moduł podstawowy, moduł średniozaawansowany i moduł zaawansowany).

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca odniósł się do:

- a) zbyt ogólnych efektów uczenia się w zakresie umiejętności;
- b) powieleniu programu praktyk dla wszystkich trzech 120-godzinnych modułów;
- c) braku charakterystyk wyposażenia miejsc odbywania praktyk w aparaturę;
- d) braku przedstawienia kompetencji i doświadczenia oraz kwalifikacji opiekunów praktyk oraz ich liczba;
- e) nieprawidłowego przyporządkowania punktów ECTS;

Odnosząc się do ust. a, Wnioskodawca zaznaczył, że w przedmiotowej opinii PKA pojawiają się sprzeczne komunikaty, które z jednej strony oceniają opracowaną dokumentację, jako zbyt szczegółową, a z drugiej strony jako zbyt ogólną. Wnioskodawca w karcie modułu *studenckie praktyki zawodowe* określił, że podstawową dokumentacją określającą zakres realizowanych czynności jest program praktyk oraz stanowiące do niego załączniki, czyli karty praktyk. We wszystkich tych dokumentach zostały jasno określone czynności do zrealizowania, również z podziałem godzinowym, co w korespondencji z kartą modułu stanowi podstawę do możliwości prawidłowej oceny opracowanych przez Wnioskodawcę założeń studenckich praktyk zawodowych.

Odnosząc się do ust. b, Wnioskodawca wnosi o ponowne zapoznanie się z programem praktyk, jak również rozłożeniem godzinowym poszczególnych kategorii. W programie praktyk zostały jasno określone kategorie zadań realizowanych przez studentów wraz ze szczegółowymi czynnościami. Poszczególne moduły praktyki różnią się rozłożeniem godzinowym dla danych kategorii, gdzie kryterium decydującym był stopień posiadanych kompetencji na początku realizowanej praktyki. Ponadto zakres czynności też jest różny. Dla przykładu: w ramach kategorii metody treningowe student zapoznaje się z elementami jogi

(moduł podstawowy), pilatesu (moduł średniozaawansowany), stretchingu i treningu kondycyjnego (moduł zaawansowany). W ramach kategorii zabiegi fizykalne w SPA student przeprowadza zabiegi z wykorzystaniem ultradźwięków, magnetoterapii, termoterapii, elektroterapii i hydroterapii (moduł podstawowy), rozbudowane o aparaturę emitującą promieniowanie podczerwone i nadfioletowe, peloidoterapii laseroterapii – biostymulacje laserowe (moduł średniozaawansowany), zaawansowane zabiegi fizykalne z wykluczeniem ultradźwięków, magnetoterapii, hydroterapii, termoterapii (moduł zaawansowany). Programy poszczególnych modułów nie są identyczne. Ponadto ustawodawca nie określił wytycznych, co do budowy programu studenckich praktyk zawodowych, pozostawiając w tym zakresie autonomię dla uczelni. Wnioskodawca uznaje zatem, iż zarzut Prezydium PKA w tym zakresie nie może stanowić uzasadnienia dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia podtrzymuje dotychczasowe zapisy w efektach uczenia się, ale informuje, że szczegółowy zakres realizowanych czynności zawarto w programie praktyk oraz karcie praktyk. W dokumentach tych uszczegółowiono zadania studenta i mogą one stanowić uzupełnienie ogólnych efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych oraz zadań, które student powinien realizować w trakcie praktyki. Uczelnia podtrzymuje również dotychczasowe zadania i czynności dla poszczególnych praktyk wskazując na zróżnicowanie godzinowe poszczególnych zadań i stopień zaawansowania podejmowanych czynności.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut jest bezprzedmiotowy.

13. Brak charakterystyki wyposażenia miejsc odbywania praktyk w aparaturę, nie pozwala stwierdzić czy zapewnią one osiągnięcie efektów uczenia się zakładanych dla praktyk.
14. Wnioskodawca nie określił szczegółowych kryteriów, jakie muszą być spełnione przez określoną placówkę, by student mógł osiągnąć w niej efekty uczenia się zakładane dla praktyk, pomimo, iż regulamin praktyk dopuszcza możliwość samodzielnego wyboru miejsca odbywania praktyki.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca wskazał, iż kwestia spełnienia warunku dotyczącego miejsc odbywania praktyk została przez prawodawcę uregulowana w § 9 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów poprzez zapis dotyczący kopii porozumień z pracodawcami albo deklaracji pracodawców w sprawie przyjęcia określonej liczby studentów na praktyki. Wnioskodawca literalnie zastosował się do tych wytycznych i przedłożył w załączniku nr 7 kopie porozumień z pracodawcami w sprawie przyjęcia określonej liczby studentów na praktyki. W przywołanej treści rozporządzenia Wnioskodawca nie odnajduje zapisów dotyczących konieczności przedłożenia opisu infrastruktury podmiotów, w których student odbywa praktyki zawodowe.

Wnioskodawca ponad w/w wytyczne przygotował szczegółowe zestawienie wszystkich placówek wraz z ich krótką charakterystyką [załącznik nr 7a do wniosku], by eksperci PKA mogli bez problemu zapoznać się z profilem i działalnością podmiotu realizującego praktyki zawodowe. Jednocześnie Wnioskodawca zaznacza, że w Uczelni obowiązuje określona

procedura zawierania porozumień z pracodawcami w sprawie przyjęcia określonej liczby studentów na praktyki, która stanowi, iż przed podpisaniem porozumienia, Prorektor ds. studenckich i organizacyjnych, odpowiedzialny w Uczelni za nadzór nad prawidłową organizacją studenckich praktyk zawodowych, przeprowadza hospitację podmiotu ze szczególnym uwzględnieniem oceny infrastruktury do realizacji programu praktyk zawodowych. Tylko prawidłowa ocena z hospitacji jest podstawą do podpisania porozumienia z placówką. Taka sama procedura ma miejsce w sytuacji, kiedy to student samodzielnie wybiera podmiot do odbycia studenckich praktyk zawodowych, spoza listy podmiotów udostępnionych przez Uczelnię. Dopiero po uzyskaniu zgody wydanej przez Prorektora ds. studenckich i organizacyjnych, student może rozpocząć realizację praktyki.

Wnioskodawca zaznaczył, że do czasu nabycia uprawnień do prowadzenia określonego kierunku studiów, nie ma możliwości zawierania umów na podstawie, których przedstawiciel środowiska społeczno-gospodarczego zgodziłby się na udostępnianie informacji o posiadanej infrastrukturze, która nierzadko stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa i/lub stanowi o przewadze konkurencyjnej na rynku, innym podmiotom niż Uczelnię. Jeżeli Prezydium PKA uzna za konieczne upublicznienie informacji o posiadanej infrastrukturze przez podmioty przyjmujące studentów na praktykę, to Wnioskodawca dokona takiego uzupełnienia na podstawie wydania zaleceń do pozytywnej opinii PKA, które dla Wnioskodawcy będą wiążące, i które to zostaną ujęte w zapisach umowy pomiędzy stronami [tj. Uczelnią, a podmiotem realizującym praktyki].

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia wskazuje, że w załącznikach wniosku zawarto kopie porozumień z pracodawcami oraz charakterystykę placówek planowanych do współpracy w organizacji praktyk zawodowych. W drugim z wymienionych dokumentów załączniku nr 7a do Wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów drugiego stopnia na kierunku Wellness&SPA - profil praktyczny znajduje się wykaz zadeklarowanych placówek na praktyki, w którym scharakteryzowano w ogólny sposób ofertę podmiotu bez informacji o jego potencjale infrastrukturalnym. Wnioskodawca nie odniósł się do braku szczegółowych kryteriów, jakie muszą być spełnione przez określoną placówkę.

Teza Wnioskodawcy, iż nigdzie w przywołanej treści rozporządzenia Wnioskodawca nie odnajduje zapisów dotyczących konieczności przedłożenia opisu infrastruktury podmiotów, w których student odbywa praktyki zawodowe abstrahuje od szeregu przepisów, które obowiązek taki nakładają, wydaje się ponadto opierać na założeniu, iż praktyki zawodowe nie są objęte tym samym standardem prawnym, co pozostałe zajęcia. Założenie takie nie odpowiada stanowi prawnemu. Praktyki zawodowe są zajęciami, zatem objęte są zatem tymi samymi standardami, co każde inne zajęcia. W przypadku infrastruktury dedykowanej dla nowego kierunku studiów, obowiązuje cała sekwencja norm, nakładających na Uczelnię obowiązek przedstawienia dokładnego stanu tej infrastruktury. Zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku. W myśl § 6 pkt 1 i 2 tego samego rozporządzenia, zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, przewidziane w programie studiów o profilu praktycznym, są prowadzone

w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej i w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów. Wnioskowany kierunek ma mieć profil praktyczny, a praktyki zawodowe są tymi zajęciami, w ramach których kształtowanie umiejętności praktycznych w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej odgrywa kluczową rolę. Zapewnienie w/w warunków podlega ocenie PKA, zaś jej przeprowadzeniu służy m.in. instytucja wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 6 lit. d cytowanego rozporządzenia, wniosek o pozwolenie na utworzenie studiów zawiera opis warunków prowadzenia studiów oraz sposobu organizacji i realizacji procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się, w tym informacje na temat infrastruktury, w tym opis laboratoriów, pracowni, sprzętu i wyposażenia, niezbędnych do prowadzenia kształcenia. Wyliczenie ujęte w cytowanym przepisie ma charakter egzemplifikacyjny (nie jest wyczerpujące), co oznacza, iż informacja przedstawiona przez Wnioskodawcę nie może ograniczać się do elementów wskazanych w tym przepisie, ale powinna obejmować kompletny opis całej infrastruktury służącej do realizacji zajęć zgodnie z powołanymi wyżej przepisami, w tym do realizacji praktyk zawodowych.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie odniesiono się do zarzutu braku szczegółowych kryteriów, jakie muszą być spełnione przez określoną placówkę, by student mógł osiągnąć w niej efekty uczenia się zakładane dla praktyk.

Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu, ograniczając swoje stanowisko do polemiki ze stanowiskiem PKA.

W związku z powyższym sformułowane uprzednio zarzuty pozostają w mocy.

15. We wniosku nie przedstawiono informacji pozwalających ocenić, czy kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje opiekunów praktyk oraz ich liczba umożliwią prawidłową realizację praktyk, a także w jaki sposób będzie oceniana infrastruktura i wyposażenie miejsc odbywania praktyk pod kątem zgodności z potrzebami procesu nauczania i uczenia się oraz zapewnienia prawidłowej realizacji praktyk.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca odnosząc się do zarzutu wskazał, że dotychczasowa sprawozdawczość dotycząca innych osób prowadzących kształcenie, która realizowana jest przez Uczelnię chociażby w systemie POL-on nie uwzględnia informacji w zakresie kompetencji i doświadczenia oraz kwalifikacji opiekunów praktyk zawodowych. Wnioskodawca nie odnajduje takich wytycznych zarówno w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów, jak i w treści wzoru wniosku o uruchomienie studiów, stąd prosi o wskazanie podstawy prawnej, w której określono wytyczne w zakresie przekazania szczegółowych informacji na temat kompetencji i doświadczenia oraz kwalifikacji osób zatrudnianych w podmiotach realizujących praktykę zawodową, a będących jednocześnie opiekunami praktyk, a w przypadku braku istnienia takiej podstawy do uznania iż zarzut Prezydium PKA w tym zakresie nie może stanowić uzasadnienia dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Wnioskodawca nie widzi podstaw prawnych do wymogu przedstawienia informacji o kompetencjach i doświadczeniu opiekunów praktyk zawodowych.

Tak jak w przypadku poprzedniego zarzutu, stanowisko Wnioskodawcy wydaje się opierać na założeniu, iż praktyki zawodowe nie są objęte tym samym standardem prawnym, co pozostałe zajęcia. Założenie takie nie odpowiada stanowi prawnemu. Praktyki zawodowe są zajęciami, zatem objęte są tymi samymi standardami, co każde inne zajęcia. W przypadku kwestii kompetencji i doświadczenia oraz kwalifikacji opiekunów praktyk, obowiązują te same normy, co normy dotyczące wszystkich innych osób prowadzących zajęcia. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 6 lit a tiret trzecie rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, wniosek o pozwolenie na utworzenie studiów zawiera w przypadku nauczyciela akademickiego - informacje o kompetencjach, w tym o dorobku dydaktycznym, naukowym lub artystycznym wraz z wykazem publikacji lub opis doświadczenia zawodowego w zakresie programu studiów, a w przypadku innej osoby - informacje potwierdzające posiadanie kompetencji i doświadczenia pozwalających na prawidłową realizację zajęć. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu, ograniczając swoje stanowisko do polemiki ze stanowiskiem PKA.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

16. Liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym jest nieprawidłowa. Dla 360 godzin praktyk przewidziano 15 ECTS, co nie spełnia wymagań określonych w art. 67 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca odnosząc się do zarzutu względem błędnie przyporządkowanej liczby punktów ECTS do studenckich praktyk zawodowych zaznacza, że ustawodawca w art. 67 ust. 5 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce określa wymiar studenckiej praktyki zawodowej na studiach drugiego stopnia na profilu praktycznym w wymiarze, co najmniej 3-miesięcy. W żadnym akcie prawnym nie ma wyszczególnionej liczby godzin, odpowiadającej 1-miesięcowi studenckich praktyk zawodowych. Wnioskodawca potwierdza, że wymóg ten został spełniony, na co wskazują również wskaźniki dotyczące programu studiów na kierunku, poziomie i profilu.

Wnioskodawca przyjął następującą metodologię liczenia punktów ECTS przypisanych do studenckich praktyk zawodowych: 120 [pojedynczy moduł praktyki]: 25h = 4,8 ECTS. Ze względu na fakt, że punkty ECTS muszą być wyrażone w liczbach całkowitych, wnioskodawca korzystając z zasady zaokrąglania liczb rzeczywistych do całkowitych, zaokrąglił ostateczny wynik do 5 [dla każdego modułu praktyk].

Ponadto należy zaznaczyć, że wszystkie moduły zaproponowane w programie studiów mają przydzielone punkty ECTS równe = 25h, stąd nie ma uzasadnienia do innego potraktowania punktów ECTS przydzielonych do studenckiej praktyki zawodowej. Nie można również pominąć faktu, że przyjęta liczba godzin studenckich praktyk zawodowych tj. 360h – jest zgodna ze stanowiskiem interpretacyjnym nr 3/2020 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 21 maja 2020 r. Wskazane przez Wnioskodawcę wyjaśnienia skłaniają

do przyjęcia stanowiska, iż zarzut Prezydium PKA w przedmiotowym zakresie nie może stanowić uzasadnienia dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Zgodnie z art. 67 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), punkt ECTS odpowiada 25-30 godzinom pracy studenta obejmującym zajęcia organizowane przez uczelnię oraz jego indywidualną pracę związaną z tymi zajęciami. Stosując powyższe przeliczenie, przy ogólnej liczbie 360 godzin, liczba punktów ECTS odpowiadająca nakładowi pracy studenta powinna wynosić nie mniej niż 12 pkt ECTS ($360 : 30 = 12$) i nie więcej niż 14,4 pkt ECTS ($360 : 25 = 14,4$). Różnica w stosunku do normatywu ustawowego wynosi zatem jedynie 0,6 pkt ECTS, co jest różnicą pomijalną w świetle celu i funkcji, jakim służy stosowanie cytowanego przepisu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut stał się bezprzedmiotowy.

17. Wnioskodawca nie przedstawił harmonogramu zjazdów w procesie nauczania i realizacji zajęć na studiach niestacjonarnych, w związku z tym nie można ocenić, czy rozplanowanie zajęć umożliwia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca odnosząc się do zarzutu stwierdza, że nie znalazł przesłanek, dla których harmonogram zjazdów powinien zostać przedstawiony. Mowa jest jedynie o harmonogramach realizacji programu studiów, które wnioskodawca przedstawił w załączniku nr 2a i 2b do przedmiotowego wniosku.

Zgodnie z Regulaminem studiów obowiązującym w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie od dnia 1 października 2020 r. Rektor w porozumieniu z Samorządem Studentów ustala do dnia 30 kwietnia br. organizację roku akademickiego. Wraz z organizacją są opracowywane szczegółowe terminarze zjazdów, dla kierunków prowadzonych przez uczelnię, nie zaś dla studiów, co do których Uczelnia złożyła wnioski o nadanie uprawnień, stąd zarzut Prezydium PKA w tym zakresie nie może stanowić uzasadnienia dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie zgadza się z zarzutem uznając, że nie ma wymogu formalnego dotyczącego konieczności opracowania harmonogramu zjazdów w procesie nauczania i realizacji zajęć na studiach niestacjonarnych.

Zgodnie z § 9 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, do wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów dołącza się przewidywany harmonogram realizacji programu studiów w poszczególnych semestrach i latach cyklu kształcenia. Uczelnia harmonogram taki przedstawiła. Natomiast zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 6 cytowanego rozporządzenia, wniosek o pozwolenie na utworzenie studiów zawiera nadto opis warunków prowadzenia studiów oraz sposobu organizacji i realizacji procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się, przy czym idące dalej wyliczenie ma charakter egzemplifikacyjny (tzn. nie jest wyczerpujące, co wynika z

zastosowania na końcu cytowanego wyrażenia zdaniokształtnej frazy „w tym”). Sposób realizacji i organizacji procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się niewątpliwie obejmuje także kwestię rozplanowania godzin zajęć w ramach dni przeznaczonych na realizację zajęć z bezpośrednim udziałem osoby prowadzącej (tzw. „zjazdów”) na studiach niestacjonarnych. Wskazanie to nie musi dotyczyć konkretnych dat kalendarzowych, chodzi jedynie o wskazanie rozplanowania godzin poszczególnych zajęć w ramach pojedynczego dnia oraz łącznej liczby dni przeznaczonych na realizację danych efektów uczenia się i treści kształcenia). Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu, ograniczając swoje stanowisko do polemiki ze stanowiskiem PKA.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

18. We wniosku nie zawarto szczegółowego opisu zasad dyplomowania specyficznego dla wnioskowanego kierunku.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca zwraca uwagę, iż zarówno w § 9 ust 1-2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, jak również we wzorze wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów na profilu praktycznym, nie ma wymogu stanowiącego o konieczności uszczegóławiania zasad dyplomowania dla określonego kierunku. Wnioskodawca wskazuje również, że kierunek wellness&spa nie jest specyficznym kierunkiem, jak określiło to Prezydium PKA, dla którego należałoby określić inne niż obecnie obowiązujące w Uczelni, a oparte o art.76 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zasady dyplomowania. Wnioskodawca nie znajduje uzasadnienia dla stanowiska PKA w tym zakresie tym bardziej, że w przedmiotowym wniosku (str. 21) został określony system dyplomowania polegający na złożeniu egzaminu dyplomowego i pracy dyplomowej. Wnioskodawca zaznaczył również, że zasady przygotowywania prac dyplomowych oraz przeprowadzenia egzaminu dyplomowego szczegółowo określa regulamin procesu dyplomowania przyjęty w Uczelni. Obowiązujący od 1 października 2020 r. Regulamin organizacji procesu dyplomowania w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie jest udostępniony na stronie internetowej Uczelni. Określone w nim zostały szczegóły dotyczące organizacji procesu dyplomowania dla studiów licencjackich, inżynierskich i magisterskich.

Wnioskodawca uznaje zatem, że przedmiotowy zarzut Prezydium PKA nie może stanowić uzasadnienia dla wydanej opinii negatywnej.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia nie widzi potrzeby szczegółowego opisu zasad dyplomowania specyficznego dla wnioskowanego kierunku uznając, że informacje zawarte na stronie internetowej Uczelni w części „Dla Studenta, Proces Dyplomowania” oraz „Regulaminie Organizacji Procesu Dyplomowania Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie” są wystarczające. Jest to stanowisko nieprawidłowe.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w programie studiów określa się sposoby weryfikacji i

oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia. Oznacza to, że przyjęty sposób dyplomowania mający w założeniu zweryfikować uzyskania przez studenta wszystkich kierunkowych efektów uczenia się, powinien zostać określony w programie studiów. Prawidłowość przyjętych w tym zakresie rozwiązań stanowi element oceny eksperckiej, która dokonywana jest w oparciu o standardy wypracowane w obrębie danej dyscypliny naukowej. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu, ograniczając swoje stanowisko do polemiki ze stanowiskiem PKA.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut pozostaje w mocy.

19. Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. W konsekwencji powyższego, w proponowanej obsadzie zajęć stwierdzono wiele nieprawidłowości związanych z powierzaniem zajęć nauczycielom akademickim i innym osobom, których dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie tematyki przypisanej zajęciom w sylabusach nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Zwraca również uwagę fakt powierzenia prowadzenia wykładów osobom z tytułem zawodowym magistra bez kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu, potwierdzonych dorobkiem naukowym i dydaktycznym.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca nie podzielając tego stanowiska odniósł się do charakterystyk poszczególnych osób oraz treści programowych modułów, które zostały do nich przyporządkowane, aby wskazać zasadność swoich decyzji. Podano dodatkowe informacje dotyczące wykształcenia, doświadczenia zawodowego i kompetencji czterech osób.

Wnioskodawca stwierdza, że każda z wyżej wymienionych osób posiada wykształcenie lub doświadczenie zawodowe niezbędne do prowadzenia przyporządkowanych modułów. Tym samym Wnioskodawca spełnia warunek formalny, który odnosi się do posiadania kompetencji i doświadczenia, przez nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, pozwalających na prawidłową realizację zajęć, co również zostało wyszczególnione w art. 73 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz wzorze wniosku o pozwolenie na utworzenie studiów opracowanego przez Polską Komisję Akredytacyjną.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia podtrzymuje zaproponowaną we wniosku obsadę kadrową argumentując, że nauczyciele akademicy wymienieni w załączniku nr 2 do uchwały nr 99/2021 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 25 lutego 2021 r. posiadają wykształcenie, doświadczenie zawodowe i kompetencje do prowadzenia przydzielonych zajęć dydaktycznych.

Umocowanie PKA do oceny kwalifikacji osób prowadzących zajęcia pozostaje poza dyskusją. Odnosnie kwestii powierzenia prowadzenia wykładów osobom z tytułem zawodowym magistra bez kwalifikacji akademickich w zakresie wykładanego przedmiotu, potwierdzonych

dorobkiem naukowym i dydaktycznym, Prezydium PKA stoi na stanowisku, iż prowadzenie zajęć, którym przypisano treści i efekty uczenia się, odnoszące się do wiedzy kluczowej w zakresie danej dyscypliny naukowej, opartej o cały dorobek tej dyscypliny, powinno być powierzone osobom, które posiadają uporządkowaną, szeroką znajomość dorobku naukowego wypracowanego w danej dyscyplinie, nabywaną – co do zasady – wraz z osiąganiem kolejnych poziomów naukowego awansu zawodowego i w ramach stałej aktualizacji wiedzy i umiejętności, realizowanej szczególnie poprzez prowadzenie własnej pracy badawczej. Okoliczność, iż dana osoba posiada tytuł zawodowy magistra i pozostaje na wczesnym etapie rozwoju naukowego, nie uzasadnia przyjęcia, iż osoba ta nabyła już kompetencje do prowadzenia wykładu prezentującego zaawansowaną wiedzę dotyczącą generalnego stanu teorii i metod badawczych w danej dyscyplinie, lub subdyscyplinie naukowej. Uzasadnione jest powierzenie takich zajęć osobie, która znajduje się na znacznie dalszym etapie rozwoju naukowego, udokumentowanym posiadaniem stopnia naukowego doktora, doktora habilitowanego, lub tytułu profesora. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych działań naprawczych, które niwelowałyby meritum zarzutu.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio pozostaje w mocy.

20. Nie jest spełniony warunek określony w § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, w którym mowa o tym, że w przypadku rozpoczęcia kształcenia na nowym kierunku program studiów jest realizowany z wykorzystaniem infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, w zakresie przewidzianym w tym programie, od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć na tym kierunku. We wniosku nie przedstawiono wyposażenia pomieszczeń baz zewnętrznych, w których realizowane będą niektóre zajęcia, m.in. *balneoterapia, peloidoterapia, hydroterapia, joga, pilates, trening korekcyjnych*. Uniemożliwia to ocenę realności przewidywanego stopnia osiągnięcia założonych efektów uczenia się. Na podstawie przeprowadzonej oceny stwierdza się również brak sprzętu niezbędnego do realizacji zajęć z *elektroterapii*. W dokumentacji wniosku brak informacji o dostosowaniu infrastruktury Uczelni do zróżnicowanych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Nie jest zatem możliwa ocena czy spełniony jest warunek określony w art. 11 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.). Dokumentacja zawiera jedynie opis przystosowania biblioteki do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Stanowisko Uczelni

Wnioskodawca we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazał, iż jego zdaniem Prezydium uznaje, że Wnioskodawca zobowiązany jest do posiadania niezbędnej do prowadzenia kształcenia infrastruktury, w momencie składania wniosku o pozwolenie na uruchomienie studiów, nie zaś od dnia rozpoczęcia zajęć na nowym kierunku, co stoi w ewidentnej sprzeczności z intencją ustawodawcy. Należy zatem podkreślić, że oczekiwania jakie w tym aspekcie stawia Prezydium PKA wobec Wnioskodawcy są daleko idące i niezgodne ze wskazaną podstawą prawną. Wnioskodawca na etapie projektowania programu studiów zawarł listy intencyjne i zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia

Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów przekazał kopie dokumentacji potwierdzającej dysponowanie infrastrukturą niezbędną do prowadzenia kształcenia w zakresie przewidzianym w programie studiów od dnia rozpoczęcia prowadzenia zajęć – załącznik nr 15. W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca wykazał dokładne dane podmiotów, które wyraziły chęć współpracy z Uczelnią w zakresie organizacji wizyt studyjnych i zajęć ogólnorozwojowych.

Wnioskodawca wskazał, że studia na kierunku wellness&spa nie są studiami dualnymi. Zatem, więc nie można uznać kierunku za swego rodzaju kształcenie naprzemienne, w którym dwie strony tj. uczelnia i pracodawca biorą czynny udział w przybliżonym wymiarze realizowanych godzin zajęć dydaktycznych. Stąd zgodnie z § 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów, Wnioskodawca nie ma obowiązku przedstawiania infrastruktury, będącą własnością podmiotów zewnętrznych, którą nie będzie samodzielnie dysponował po uruchomieniu studiów. Jedynie ograniczając się do najmu powierzchni niezbędnych do realizacji treści programowych dla poszczególnych modułów.

Wnioskodawca w pełni wywiązał się z obowiązku zawarcia we wniosku informacji na temat infrastruktury, w tym opisu laboratoriów, pracowni, sprzętu i wyposażenia, niezbędnych do prowadzenia kształcenia w siedzibie Uczelni. Ponadto Wnioskodawca dokonał staranności w zakresie oszacowania kosztów doposażenia posiadanych pracowni w niezbędną aparaturę i sprzęt, który zostanie zakupiony przez Uczelnię ze środków własnych, po uzyskaniu uprawnień do prowadzenia studiów, co wskazał w załączniku nr 14a.

Jeżeli Prezydium PKA uzna za konieczne upublicznienie informacji o posiadanej infrastrukturze przez podmioty zewnętrzne uczestniczące w procesie kształcenia przed rozpoczęciem zajęć na wnioskowanym kierunku, to Wnioskodawca dokona takiego uzupełnienia na podstawie wydania zaleceń do pozytywnej opinii PKA, które dla Wnioskodawcy będą wiążące i które to zostaną ujęte w zapisach umowy pomiędzy stronami tj. pomiędzy Uczelnią, a podmiotem zewnętrznym.

W uzasadnieniu Prezydium PKA wskazało braku sprzętu niezbędnego do realizacji zajęć z elektroterapii.

Wnioskodawca zaznacza, że moduł elektroterapii według przedłożonej karty modułu, nie będzie realizowany w formie zajęć specjalistycznych, stąd sprzęt do elektroterapii nie jest konieczny do realizacji efektów uczenia się dla tego modułu.

Prezydium PKA wskazało również za niemożliwe ocenę spełnienia warunku określonego w art. 11 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).

Wnioskodawca podnosi, iż wzór wniosku o uruchomienie studiów, a tym bardziej zapisy rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów w treści odnoszącej się do zawartości przedmiotowego wniosku nie zawierają wytycznych w zakresie opisu realizacji zadań dotyczących stwarzania osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w: a) procesie przyjmowania na uczelnię w celu odbywania kształcenia, b) kształcenia, c) prowadzenia działalności naukowej. Mimo to Wnioskodawca wykazał we wniosku (od str. 33), że od lutego 2020 roku Uczelnia pod nadzorem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju realizuje projekt nr POWR.03.05.00-00-00-A011/19 – Wyższa Szkoła Inżynierii i Zdrowia dostępna dla wszystkich [o wartości 928 385,00zł], współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, którego głównym celem jest zapewnienie w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie dostępności dla

studentów z niepełnosprawnością poprzez przeprowadzenie zmian organizacyjnych, podniesienie kompetencji 47 osób kadry uczelni, zwiększenie dostępności architektonicznej i technologicznej od 1.01.2020 r. do 31.12.2021 r. Co ważne w Projekcie przewidziano wyposażenie WSliZ w technologie wspierające osoby z niepełnosprawnością, a także wdrożenie narzędzi dydaktycznych wspierających edukację na łączną kwotę 376 000,00 zł. Wnioskodawca nadmienia również, iż informacja o prowadzonym projekcie oraz poszczególnych jego etapach jest powszechnie dostępna na stronie internetowej [przygotowanej wg standard WCAG 2.1 - Web Content Accessibility Guidelines] Wnioskodawcy, na której również zawarte są szczegółowe informacje o wsparciu osób z niepełnosprawnością realizowanym przez Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych, którego działalność nadzoruje Pełnomocnik Rektora ds. Osób Niepełnosprawnych. Do zadań realizowanych przez BON należy podejmowanie działań związanych ze stwarzaniem studentom, będącym osobami z niepełnosprawnościami lub osobami ze szczególnymi potrzebami warunków do pełnego udziału w procesie kształcenia poprzez:

- a) likwidację barier architektonicznych, komunikacyjno-informatycznych i cyfrowych;
- b) organizację transportu na zajęcia dydaktyczne studentom z dysfunkcją narządu ruchu;
- c) zapewnienie tłumaczy języka migowego oraz asystentów;
- d) zapewnienie odpowiednich rozwiązań technicznych (w tym informatycznych) studentom m in. stanowisk komputerowych i specjalistycznego oprogramowania;
- e) wsparcie procesu rekrutacji kandydatów z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami;
- f) organizację kursów, szkoleń i warsztatów edukacyjnych pozwalających na uzyskanie dodatkowych kompetencji niezbędnych w procesie kształcenia i późniejszym życiu zawodowym;
- g) wsparcie uczestnictwa studentów w strukturach organizacji studenckich, w tym: kołach naukowych i klubach praktycznego przygotowania zawodowego;
- h) opiniowanie wniosków, wydawanie zgód i decyzji dotyczących studentów z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami;
- i) informowanie o możliwościach ubiegania się o świadczenia materialne dedykowane dla osób z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami, w tym: stypendium specjalne rektora dla osób niepełnosprawnych i zapomogę;
- j) podjęcie działań mających na celu kształtowanie wśród pracowników Uczelni prawidłowych postaw wobec osób z niepełnosprawnościami i osób ze szczególnymi potrzebami, w tym przygotowanie środowiska uczelnianego do tworzenia im przyjaznego otoczenia;
- k) gromadzenie i weryfikacja dokumentacji dotyczącej studentów korzystających z pomocy BON;
- l) prowadzenie stałych konsultacji [w formie tradycyjnej i zdalnej] w zakresie indywidualnej sytuacji studentów z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami;
- m) podejmowanie innych niezbędnych działań umożliwiających studentom z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami, dostęp do pełnego udziału w procesie kształcenia i w życiu społeczności akademickiej Uczelni, w tym

w szczególności zwalczanie wszelkich przejawów dyskryminacji, nietolerancji, wykluczenia społecznego i marginalizacji.

Ponadto do zadań BON należy:

- a) śledzenie zmian w prawie dotyczących sytuacji osób z niepełnosprawnościami lub osób ze szczególnymi potrzebami;
- b) wsparcie nauczycieli akademickich, prowadzących zajęcia dydaktyczne ze studentami będącymi osobami z niepełnosprawnościami lub ze szczególnymi potrzebami,
- c) współpraca z jednostkami zewnętrznymi zajmującymi się osobami z niepełnosprawnością (m.in. PFERON);
- d) pozyskiwanie środków na swoją działalność z Unii Europejskiej lub innych źródeł.

Wnioskodawca spełnia zatem warunki określone w art. 11 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a zarzut Prezydium PKA w tym zakresie nie może być uzasadnieniem dla wydanej opinii negatywnej, gdyż uzasadnienie, które poczyniło Prezydium PKA jest niezgodne ze stanem faktycznym.

Prezydium PKA uznało również że studenci Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie nie mają realnego wpływu na proces doskonalenia infrastruktury.

Wnioskodawca nie znajduje żadnego uzasadnienia dla tak sformułowanego zarzutu. Wnioskodawca ponownie musi odwołać się do wzoru wniosku o uruchomienie studiów, a tym bardziej do zapisów rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie studiów w treści odnoszącej się do obligatoryjnej zawartości przedmiotowego wniosku, które to nie wskazują na konieczność opisu wpływu studentów na proces doskonalenia infrastruktury.

Wnioskodawca zwraca jednak uwagę, iż studenci bezpośrednio uczestniczą w rozwoju infrastruktury Uczelni, chociażby poprzez uczestnictwo w procesie doskonalenia efektów uczenia się kiedy to dokonują oceny zajęć poprzez zgłaszanie uwag i wniosków w formie pisemnej do osoby prowadzącej zajęcia, bądź za pośrednictwem dostępnych do tego celu adresów e-mailowych uczelni, a także zgłaszanych za pośrednictwem Samorządu Studentów, czy też opiekuna roku. W sprawach wymagających natychmiastowego działania władz, studenci zgłaszają pisemne wnioski do właściwego Prorektor, w którego kompetencji leży dany zakres spraw [strona 15. Wniosku].

W WSliZ studenci mają możliwość wyrażenia swojej opinii w ramach indywidualnych konsultacji z władzami uczelni lub przy zachowaniu pełnej anonimowości, wnioskując o wprowadzenie nowych rozwiązań lub udoskonalenie już istniejących.

Ponadto raz w semestrze do studentów jest wysyłana prośba o wskazanie niezbędnych elementów wyposażenia, które mają przyczynić się do zwiększenia efektywności kształcenia na wybranych kierunkach, co dotyczy zarówno wyposażenia w niezbędny sprzęt i aparaturę, zakupu nowych pozycji bibliotecznych, czy też nawiązania współpracy z podmiotami społeczno-gospodarczymi, które zdaniem studentów powinny brać aktywny udział w ich kształceniu.

Stanowisko Prezydium PKA

Odnosnie kwestii informacji o stanie infrastruktury, Prezydium PKA stoi na stanowisku analogicznym do prezentowanego w zakresie zarzutu 13. Wnioskodawca nie przedstawił w tym zakresie żadnych dodatkowych informacji, ani działań naprawczych, które

Uchwała nr 300/2021
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 22 kwietnia 2021 r.

niwelowałyby meritum zarzutu, ograniczając swoje stanowisko do polemiki ze stanowiskiem PKA.

Natomiast Wnioskodawca przedstawił dodatkowe informacje o dostosowaniu infrastruktury Uczelni do zróżnicowanych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Informacje te pozwalają na ustalenie, iż dostosowanie takie ma miejsce.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio pozostaje w mocy.

Biorąc pod uwagę podtrzymanie zarzutów nr 1-4, 6, 9, 11, 13-15, oraz 17-20 Prezydium PKA stwierdza, że nie zaistniały przesłanki do zmiany opinii negatywnej wydanej w uchwale nr 99/2021 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 25 lutego 2021 r.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki
2. Rektor Wyższej Szkoły Inżynierii i Zdrowia w Warszawie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
28.04.2021

Krzysztof Diks